

Kdo seje vítr

Včera v podvečer vysílala jedna z amerických vysílaček text s návrhem Několik vět. Jde o výzvu ke konfrontaci se socialistickým státem, s naším společenským zřízením, obsahující požadavky na uznání «charty» a jejích odnoží, umožnění jejího volného rozkladného působení, rozbítí jednotných oborů a dalších společenských organizací, návrat k neomezenému soukromému podnikání. Je to výzva k výprodeji socialismu. Pokud nebude splněny uvedené a další požadavky, Československá socialistická republika ztratí, jak tvrdí autori výzvy, svou jedinou a poslední řanci, jak vyběhnout z údajně slepé uličky, v níž se prý «nacházíme». A vyhrožují, že dojde k celospolečenské krizi, jinými slovy k ostré konfrontaci.

Podobná petice mohlo mít zvýšit popularitu několika desítek proti-socialisticky orientovaných jednotlivců a získat podporu veřejnosti pro cíle, o nichž většina lidí malo ví anebo má falešné představy. Je nesporné, kdo stojí v pozadí, co je politickým cílem takových akcí —

především Svobodná Evropa, Hlas Ameriky a jiných amerických institucí. Jde o svržení našeho společenského zřízení, protože současné «Československo» (práv) nemá co říci k dnešku a je jak před několika dny v rozhlasovém rozhovoru pro BBC tvrdil známý antikomunist Brzezinski, «v posledním tažení». Je proto potřeba — i to rádi «strategové» jeho typu — mu dát poslední ránu. Do roka, jak věští tento páni, bude pak s komunismem v Československu konec.

Kadík soudný člověk věd, že tady nejdě jen «o několik vět». Jde o to, aby sily působící ve službách naděho napřítele, strhly část společnosti, aby vedle svých podpisů autori výzvy získali jako výjísku i některé populární umělce a další občany. Na jedné listině se tak octili známí «chartisté» Vondra, Devátý, Jiří Dienstbier, Hradilek, Benda, Ma-

ří, Silhán, Uhlí, L. Vaculík, J. Černogurský, Šabata a s nimi — jak uvádí americká vysílačka — J. Bartoška, V. Merta, D. Kolářová, B. Polívka, M. Kocáb, H. Zagorová, J. Kemeř, J. Suchý.

Oč jde «chartistům», víme. Ale co chtějí ti druzi? Také rozbrat, konfrontaci, návrat ke kapitalismu? A jakými cestami by se měl takový návrat uskutečnit? Máme zkušenosť. Máme své poučení, na které bychom neměli zapomínat. Svého času i takový «humanista» a «demokrat», jako byl profesor Václav Černý, řekl, že by se nezastavil při děstování ani před žbenicemi a kandeláry.

No, Tento záměr nevyjde. Trpělivost má své meze. Existuje poučné příslušivo: «Kdo seje vítr, sklidí bouři». Je na čase, aby si každý, kdo se pokouší hrát s ohněm, tu pravdu uvědomil.

(RF)

Dopisy kardinálu Tomáškovi